

Szerkesztőség:
Templom-utca 15, hova a lap
szellemi részét illető minden
közl. intézendő. Telefon 58. sz.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

ZSILVÖLGYE

POLITIKAI, TARSADALMI ES GAZDASAGI HETI-SZEMLE.

Társszerkesztő: Dr. RIEBEL ÁRMIN.

Felelős szerkesztő: MADERSPACH VICTOR.

Kiadóhivatal:
Muntyán-nyomda, hova a hir-
detések és pénzküldemények
intézendők. Telefon szám 16

Hirdetések:
árszabály szerint. Nyilttér
közlemények soronként 40 f.
Megjelenik minden vasárnap

Ujévi gondolatok.

Az általános világmozgalomban egy állandóan ismétlődő jelenséggel találkozunk: a haladás, az ujjás eszméjével s ez eszme megvalósítása iránti szüntelen törekvéssel. E különben örvendetes jelenség a teremtett dolgok lényegéhez tartozik. Az Alkotó adta azt beléjük, s alapját képezi a tökéletesedésnek. Mert a tökéletesedés útja a belső energiák szakadatlan kifejlése, a Gondviselés örök terveinek megvalósítására.

Ily szempontból indulva ki, az ember eszénél fogva már itt a földön megalapozhatná lehetséges boldogságát, de sajnos, az ember vajmi gyakran hajlandó a Gondviselés szándékát föl nem ismerni, s így a tökéletesedés, a fölfedezések és új találmányok dicsőségteljes babérait kizárólag magának lefoglalni, az észtenitenni, holott ez csak eszköz a Gondviselés kezében. Node meg is látszik az eredményen.

A családi kunyhókból, hol valaha ártatlan örömeik boldog tanyája volt, elköltözött a megelegedés anyaga. Az atya mogorva arccal ül gyermekei között, kik pajzán játszóssággal ugrálva körülötte, nem sejtik, hogy talán holnap a kis kunyhó sem lesz többé birtokukban, s hogy ezt épen az atya gondatlansága, vagy az ősök szent kegyelettel ápolt erkölcséinek elhanyagolása eredményezi.

A társadalom nagy családja sem áll másképp. Az összetartó kötelékek lazulásnak indultak. Az eszmezavarok és téves életelvek hosszú változata szövi át ugy a felsőbb köröket, mint az alsóbb rétegeket. A világrészek egymással versenyeznek a hatalom tulsulya fölött. Az államok féltékenykedéssel nézik egymásnak izmosodását. Kárörvendezve tekintenek a hanyatlásra, irigylik a belső jólét esetleges megerősödését. A nemzetiségek fenyegetve látják létfontosságukat s tömörülnek a többiekkel szemben. A valásfelekezetek vitatkoznak a születés és ujjászületés joga fölött s az egyén üdvével nem törődnek, ha a kath. keresztény elvek ősi igazságainak megdöntése van szőnyegen. A hazaszeretet magasztos erényének dicsfényére homályt vetnek az egyéni érdekek szemérmetlen előtolása s a közvagyonnak pártcélokra való elharácsolása. A munkás szívesen feszíti meg erejét, hogy családjának megkeresse a mindennapit, de fillereit kegyetlenül tépi ki zsebéből — a végrehajtó, hogy oda dobja az esztelen fegyverkezés Molochjának. A jobb, nemesebb keblekből buzgó imádság száll Ég felé — egy jobb kor után, de ez ima is csak titokban keres magának utat fölfelé, mert még ármány lesheti a hangot s áldozatul ejtheti azt, aki jobb akar lenni a többieknél.

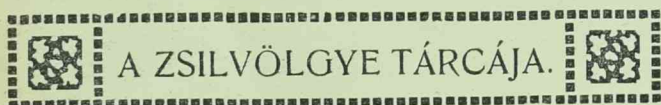
Hol, miben van e sivárságnak oka? Nem másban, mint az emberekben, a kik

a természetfölötti segílyt elvetik maguktól s magukra hagyatva nem képesek az emberi boldogságot megteremteni. Így bizonyul be ismét, hogy nemcsak Isten ellen nem lehet kormányozni, hanem Isten nélkül sem lehet ellenni. Az emberiségnek egy szilárd bázisra van szüksége, a mely nem inog, mint az ingovány; amely nem pislog csupán, mint a lidércfény s nem jelszavakból tevődik össze, mint az ész fölcillamlásai által felszínre vetett frázisok, melyeket az élet pár év alatt összemorzsol: hanem oly bázisra, mely biztos és örök. És ez az örök Isten által kijelentett hit s az ezen nyugvó erkölcs.

Ily gondolatok járják át lelkeimet ujév küszöbén. A „Zsilvölgye“ ily irányban szolgálta eddig is társadalmunk érdekeit, mert mindent ezen nézőpontból tekintett; és reméljük, hogy az ujévben sem fog ettől eltérni, mert társadalmunk tulnyomó nagy része nem szereti a „sem hideg, sem meleg“ dolgot, a szabadgondolkozó (helyesebben istentelen) iránytól irtozik s azért a „Zsilvölgye“-re a közérdek szempontjából szükségünk van.

E reményben köszöntöm a „Zsilvölgye“, szerkesztőségét, munkatársait és olvasóit s mindeniknek boldog Ujévet Kívánok!

Zsv.

A Kelet Ravennája.

Skutarin és Drinápolyon kívül alig van város a Balkán-félszigeten, amelyet a mult ősz óta folyó és ma már hála Istennek lassan-lassan szünni kezdő, kegyetlenül véres balkáni háboruban oly sokszor és sokat emlegettek volna, mint Saloniki-t. Ezt a várost 315-ben Kr. sz. előtt Kassandros építette és hitvese után, aki makedoniai Nagy Sándornak egyik nővére volt Thessalonike-nek nevezte el. Thessalonike ó-keresztény hitközsége jelentős szerepet játszott már az apostolok korában is. Erről fényes tanubizonytságot tesz különben a népek apostolának szent Pálnak a Thessalonikiakhoz intézett két levele is. Bármily gyakran szerepelt is Saloniki neve a háboru folyama alatt a napi és időszakai sajtó hasábjain, nagyon kevesen tudják, illetve ismerik ezen érdekes városnak még érdekesebb történetét és felbecsülhetlen keresztény és profán művészi emlékeinek szomorú sorsát. Kevesen vannak, akik kitéve magukat a keleti utazásokkal járó kellemetlenségeknek, a kutató és gyűjtő nemes idealizmusával, egy jóféle fotokamrával s egy mindent békésen magába fog-

laló jegyzőkönyvecskével felszerelve, mitem törődve a babonás igazhivők tiltakozásával be bemelegszkedtek a hajdani keresztény Saloniki pompásabbnál-pompásabb moséinak tömkelegébe.

Most, hogy a második balkán háboru után az ősi Saloniki minden tartozékával egyetemben ismét keresztény kézbe került, csak örvendhet a szakkutatás. Bár nem épen alaptalan az aggodalom, hogy az utóbbi háboru ágyúlóvegei így is többé jóvá nem hozható károkat okoztak évezredes műemlékeink, amelyek a török invázió alatt még félig-meddig fennmaradtak eredeti formájukban. Értekezésem címében Ravennát említettem s úgy vélem találóan, mert összehasonlítva Salonikit és környékét az olasz Ravennával, feltűnő hasonlatosságot találunk nemcsak külsőleg, de fejlődéstörténetileg is. Hogy helyes az összehasonlítás, azt majd az alább elmondandók is igazolni fogják.

Már a két városnak természetes geográfiai fnkvése is feltűnő hasonlatosságot árul el. Mert a Salonikitól nyugatra, a Vardar folyó torkolatától elterülő, sűrű sás és valóságos fűzfárdókkal tarkított, miazmás kigőzölgésektől sem mentes lapály, nagyon emlékeztet ama pompásan zöldelő pinia ligetekkel tarkított ravennai lapályhoz, amelynek a tenger felé eső részben a moskitók által terjesztő változás sem ritka. De míg a hajdani pompázó „boldog Ravenna“ mindinkább a feledés homályába

merült s csak az elmúlt dicsőség felett álmodozó angol miss-ek városa lett és valamint a hajdani közelfekvő tenger is mindinkább visszahúzódott a kegyvesztett város falai alól, addig Saloniki az ő lankás partvidékével, örökzöld ligeteivel, pompás kikötőjével egészen a jelenkorig megtartotta egy élénk forgalmu levante-kikötőnek mozgalmas képét. „Macedonia anyja“ — a byzanci, római, sőt még hellenistikus befolyás alatt létesült és az előbb említett kulturákat oly szépen megörökítő évezredes városfalakat a fejlődés érdekében szép sorjában eltüntette s ezáltal olyan sorsa jutott, mint a hajdani világhíres északolaszországi testvérváros Ravenna. Ha azonban képzeletünk tovaszáll a mult emlékeink és azt a hajdani mozgalmas képet fürkészi és kutatja, amely e két város falain belül lejátszódott évszázadokkal azelőtt, úgy sok oly rokonvonást talál, amelyet feljegyzésre érdemesnek talál a jelen kor gyermekeinek gyönyörködtetésére — ha mindjárt nem is egy időben történtek ezek.

Miként az egyre hanyatló nyugatrómai császárság korában Róma mellett Ravenna volt a legkiválóbb metropolis, amelyben a tudomány, művészet, ipar, kereskedelem, társadalmi élet a legélénkebben lüktetett; úgy hasonlóképen a kelet-római imperium hanyatlásakor a birodalom fővárosa Byzanc után második helyen Thessalonike

Petrozsény község képviselőtestületi tag választás.

A mult heti számunkban helyszüke miatt csak a választás lefolyását és eredményét közöltük. E választás azonban, mint községünk erkölcsi és anyagi érdekeit oly nagyon érintő intézmény megérdemli, sőt megkívánja azt, hogy bővebben foglalkozzanak vele. E választás volt hivatva arra, hogy Petrozsény polgársága, a község, valamint az összpolgárság érdekeit képviselő személyeket megválassza.

E választástól függ községünk erkölcsi és anyagi fejlődése, vagy romlása, mert éppen a megválasztottak azok, akiknek belátására, vezetésére, irányításaira lett bízva községünk és polgáraink érdekeinek sorsa.

Fájdalom, e választás a legmeztelenebbül tárja elénk azt, hogy a község előljárósága épen mitsem törődik azzal, hogy községünk vezetése kiknek kezébe tétessék le. Ezzel szemben pedig a Salgótarjáni kösznébánya vezető emberei a vezető hatalom megtarthatása érdekében minden megtehetőt elkövetnek s elkövetnek. Szervezettségükönél fogva az egész választást a társulat egy-két vezető embere dönti el. E vezető emberek pedig hihetetlenül irtóznak attól, hogy a képviselő testületbe szaktudásánál arra rátermett, megfelelő elemet vigyenek be.

Értjük azt, és méltányoljuk is, hogy a társulat a község életében vezető szerepet akar vinni, de nem értjük azt, hogy miért irtóznak attól, hogy értelmesebb társulaton kívüli elem is jusson a községi ügyek vezetéséhez.

Ennek nem lehet más magyarázata, mint az, hogy minden ellenőrzés minden kritika nélkül úgy menjenek tovább az ügyek mint eddig. Az ellenőrzés, a kritika az, amelytől irtóznak a vezető emberek.

Mennyire szűk látókör ez pedig! Hiszen az értelmiség nemcsak ellenőriz, hanem teremt is! Községünk pedig rég megérett arra, hogy rendet kelljen benne teremteni. Mert ilt nemcsak társulati érdekekről van szó, hanem sok becsületes, jóra való polgár érdekéről, akikkel a társulat nem szokott eddig se törődni.

A választás eredménye azt igazolja, hogy a társulat szűkiben van oly embereknek, kikre érdekei képviselőségét bízhatná, mert megválasztottak, illetve választottak olyanokat is, akiknek még községi illetőségük sincsen. Tehát még azzal sem törődnek, hogy meglehet-e valakit jogszerűen választani vagy sem, a lényeg az, hogy társulati ember legyen.

Nincs semmi kifogásunk a megválasztottak személyét illetőleg, mert mindannyit derék becsületes polgároknak ismerjük, de megvagyunk arról győződve, hogy egy kis akarat mellett arra függetlenebb egyéneket is kiszemelhettek volna a társulat vezető emberei s az előljáróság! Az országban minden község arra törekszik, hogy a község önkormányzati jogát minél képzetesebb és függetlenebb polgáraitra bizza, egyedül Petrozsény község intézői azok, akik irtóznak a független emberektől, főként a jogászoktól, minek magyarázata csak az lehet, hogy félnek a szakképzett emberektől, a jogászoktól, mert ezek biztosan fedik az egyes hibákat, előrelátóbb, kritikussabb a laikus elemnél s nem adja le vakon a szavazatát. Hogy a jogászok s más ahhozért emberek kizárása nem lesz a község üdvére, s hogy mi nem a társulat ellen foglalunk állást e fölszólalásunkkal, hanem a polgárok érdekeit s a közjót tartjuk haté-

konyabban szem előtt. kitünik abból, hogy a képviselőtestületben eddig is a társulat dominált s mégis meg voltak az ázsiai állapotok. Igen, mert a társulati tisztviselők le vannak kötve munkával, nem érnek reá a dolgoknak utána nézni, csak szavaznak arra, amit 4—5 tagból álló szervezett megállapít, kifőz nagy ügyességgel és élelmességgel. A korrupció kiirtására nem elég csak 2—3-szor a dolgok menetébe nézni évente, hanem nyomon követni minden alakulást, változást s azok igazi indító okait. Ehhez pedig a bányaigazgatóságnak, és tisztviselőinek se ideje, se módja. Ide valódi finánc szemek és finánc-orrok is kellenek — az időn kívül. Ez okból történt eddig is, hogy a községi ügyek csőd felé indultak, ámbár társulati ember volt a képviselőtestület zöme. Igen, mert a képviselőtestület, sőt a pénzügyi bizottság is többnyire bevezetett tények elé lett állítva.

A községi ügyek ilyen vezetésének gátat kell vetni, mert a jelenlegi vezetéssel községünk ott áll, hogy várakoztatás nélkül a legtöbb esetben a tisztviselőit sem tudja kellő időben kifizetni.

Anyagi érdekelttségénél fogva a Salgótarjáni társulatot kétségtelenül megilletői a vezető szerep, ez azonban nem azt jelenti, hogy szava döntő, akarata fellebbezhetetlen, sőt éppen törvény, mert a hatalommal nem illik s nem szabad így visszaélni. Nem illik arra bazirozni mindent, hogy éppen a Salgótarjáni kösznébánya r.-t. érdeme az, hogy Petrozsény oda fejlődött, ahol van, mert nagyon kevés igazság mellett sokkal több ebben a frázis. Nagyon téves az a sokszor hangoztatott felfogás, hogy Petrozsény fejlődése csak a társulatok érdeme, mert egyedül és kizárólag, a Zsilvölgyének mélyében nagy mennyiségben rejlő szén az, amely

állt S miként Ravenna 405-től kezdve, ugy Saloniki is a XIII-ik század elejétől fogva, a Dukas dinasztia alatt egy iddig a császárság székhelyévé vált.

Ha pedig Ravenna az ő hirneves keleti kolóniával s számtalan syriai eredetű püspökeivel 539—752-ig bezárólag, a byzanci exarchatus főszékhelye volt és politikailag véve fel a dolgot, a keleti aspirációknak mintegy nyugatra tolt előőrse volt, Thessalonike legalább egyházi téren ugyanezen szerepet töltötte be, csak hogy megfordított sorrendben illetve értelemben. Thessalonikének főpásztorai egészen a VIII-ik századig, mint a nyugatrómai patriarchatusban bekebelezett egyházi hivatalnokok Illyrikum-nak szentszéki vikáriusai voltak. Mivel pedig Illyrikum északi határai a mai Szerémség határaival egybeestek, hazánk területén a honfoglalás előtt elő keresztény népek egyházi főnhatósága is hatáskörükbe esett. Miként Saloniki és Ravenna a szerencsés körülmények hehatása révén a nyugat és kelet között az antik világból kialakult keresztény világnézetnek védőként szerepeltek, — ugy hasonló sorsban részesültek akkor, amidőn az északról egyre beözönlő „barbár“ népek hullámadatai ellen legelső sorban nekik kellett az élethalálharcot felvenniök. Az új népelemeknek fellépte Európa szinpadán, egy új korszaknak hajnalpirkadását is jelentette szá-

mukra. Az ősi nyugatrómai császárság utolsó mentsvárának dicstelen elsöprése után, a herulok törzsből származó Odvaker foglalja azt el. Ennek uralma sem tartott azonban soká, mert ezt meg a keleti gótok nagy fejedelmének Theodorich-nak katonai állama váltotta fel. A macedoniai metropolis még előbb, már 253 és 259-ben, Valerianus és Gallienus császár, illetve II. Kladius uralma alatt kénytelen volt a gótok ellen védekezni. Hun, avar és sláv törzsek egyre nyugtalanítják ezen időponttól kezdve Saloniki kalmár lakosait. Az utóbbi néptörzsek 582, 597, valamint 617—619-iki inváziója már oly arányokat ölt, hogy egyedül a város védszentjének szent Demeter-nek közbenjárása által vétek e veszély elől megszabadulni, mondja a város krónikása.

Csak a IX-ik század folyama alatt, aminőn Cyrill és Method apostoli buzgósága a szertecsatangoló szlávok között a keresztény tan igéit elfogadásra birta, szabadult fel Saloniki lakossága is a folytonos támadások alól. Ideig-óráig felszabadult ugyan Saloniki a szlávok nyomasztó inváziójától, de ezeknek lecsendesítése után ismét egy új ellenséggel találja magát szemközt a szerencsétlen város. Ez pedig a keresztény tant már szintén elfogadott bolgár törzs volt.

Az ő nagy Simeon (893—917) nevű cárjuk, egy teljes századon át tartott harcban vezetői népét.

Ez váltakozó szerencséivel jóval 1040. tulra is kiterjedt. Ebben a harcban a tatár eredetű, de egészen elszlávosodott bolgár törzsek valóságos élethalálharcot vívtak a byzanci császárokkal Saloniki város és termékeny környékéért. II. Basileias (969—1025) byzanci császárnak, a „bulgárölő“nek véres háborúi, amelyek a harcias bulgár nemzetet majdnem végleg megsemmisítették, sem bírták teljesen megszüntetni e torzalkodásokat. A germán eredetű, de Szicília szigetén telepes normánok-nak kellett jönniök és 1185-ben Saloniki városát a tenger felől megostromolni s bevenni, végül pedig 1204—1223. egy frank uralomnak átengedni, hogy a bulgárokat hasztalan erőlködésükről meggyőzzék.

**Elegáns névjegyek,
ujévikártyák, el-
jegyzési- és es-
küvői meghívók
Muntyán Tivadarnál
rendelhetők meg.**

Zsilvölgyét s vele községünket odafejlesztette, ahol van!

Az pedig, hogy a Zsilvölgy mélyében ily kincs rejlik, szintén nem a társulat érdeme. Hanem a természet adománya s hogy ehhez a kincshez éppen a Salgótarjáni köszémbánya r.-t. jutott: ez egy szerencse, amit éppen Petrozsény népével szembe — melynek földje szolgáltatotta e kincset — szerényebben kéne kiaknázni.

Néhány szó a villanyvilágításunkról.

Az utóbbi időben mind sűrűbben és sűrűbben hangzik fel a közönség soraiban a panasz villanyvilágításunk hibáiról, bajairól, amely bajok már nagyon túllépték a minden más üzemnél is előforduló s megengedhető zavarok mivoltát.

Hogy az est sötétjében az utca lámpa helyett — annak fehérre mázolt tányérja világít emitt-amott; hogy lakásod hetenkint vagy havonként egyszer, avagy kétszer sötétben marad: ez mind csak a hibákhoz tartozik! Az igaz, hogy ezek is — hibák. De az, amit az égő (ilyet, ég, és még is panasz van rá.) lámpák izzói mivelnek, elkövetnek, az már türhetlen. Ezek a játszi lángok neki állanak s hol erősebben, hol gyengébben (már ahogy nekik jólesik) és még több variációban — de mindig változva — vetik szét sugaraikat szobád falán s te, igen tisztelt olvasó, könyvelábadt szemekkel (e kedves játék élvezetében) elmélkedhetsz afelett, hogy milyen szép is, milyen jó is ez a találmány Petrozsényben.

Ezen a hibán segíteni kell. Nem várhatják, hogy a fogyasztó közönség drága pénzen saját maga fizesse meg szemének romlását.

Hisszük mindenesetre, hogy az illetékesek mindent elfognak követni, hogy ez orvosoltassék, de azért nem tartjuk időszzerűtlennek felszólalásunkat — akkor — amidőn már komolyan foglalkoznak a villany egységárának felemelésével. —k.

A tangó.

— Budapesti levél. —

Tangó itt; tangó ott; tangó mindenütt, Ez a helyzet Budpesten. Tangót táncol a Vigszínházban Hegedüs Gyuláné; a Népeoperában: Berki Lili és Szoyer Ilonka, tangót táncol (kissé a Miss Duncan modorában! vagyis mezitláb,) Fedák Sári, a Lehár új operettjében, és hogy el ne felejtsem, tangót táncol a mozi népszerű Maxisja, személyesen és nem egyedül, a Royal Orfeumban mesés honoráriumok mellett. Linder Maxi 1200 koronát kap egy fellépéért, egy hónap óta van Pesten, elvisz tehát vagy 30,000 koronát, hirdelve, hogy milyen kulturrép vagyunk. De ez semmi! Tangó táncoltatják minden szeparában és a táncmesterek versengve és örvöngve hirdetik, hogy a leghamisítatlanabb argentiniai tánc az övék. Csak nálunk lehet megtanulni az összes figurákat.

Az ördög tudja, hogy vagyok vele... Nagyon öreg lennék biz' már, és nem tudnám Terpsichore-t élvezni, ha bakarugásokban elém szökellik? Vagyok olyan vakmerő, hogy vidéki nyerseséggel, amúgy parasztosan kimondom, ha meg is ölnek érte, hogy a tangó nekem egy csöppet sem tetszik, sőt egyenesen undorodom tőle. Még a legdecensebben Berki Lili rejti frakban és lakban, szalonképesen és bár ez a szép erdélyi csillag mindenkor kedves és graciózus, — az ő tangóját se tudom élvezni. Közben azt hallom, hogy Párisban a tangóláz szünőben, csak Berlinben tombol; de Berlin az utóbbi években mesésen túltett nuditásban Párison és a fügefánélküli estélyek terén világrekordot teremtett. Ilyen helyekre való ez a híres argentiniai tánc.

Talán elveszük a kedvét lelkes apostolainak, ha közölni bátorokodunk, hogy a tangó nem is új, Pompeji kiásott romjai tanuskodnak, hogy olyanféle táncot, melyben a táncos férfi váltig a táncosnéja lábára akar hágni, — vagyis a mai tangó, már 4—500 évvel ezelőtt divatos volt, mert a falfestmények táncolói habitusukban ennyi időre sejtetnek. És talán a tangó apostolait jobb ügyhöz méltó buzgalmukban az is meg fogja ingatni, hogy amit a magyar néplélek kárára a tangóval, ez internationalis érzéki táncsal mivelnek, az még hozzá meg is bukott. A tangót a parisi kiállításon egy egzotikus variétében, — amilyen nálunk a millenáris kiállításon Ós-Budavára volt, argentiniai táncosok mutatták be eredeti vadságukban. Akkor a tangó nem a minden újért veszekedő franciának, hanem a kutyának se kellett; az amerikai széles karimás kalapú táncosok, ami cserkészseink kalapban utánczói, — úgy elpárologtak a franciák fővárosából, mint a kámfor.

A tangó barátai azt mondják, hogy a tangót, mint táncot csak az csepüli le, aki azt igazi formáiban sohase látta. Mert a tangó decedens és felette szolid tánc. És nem tévesztendő össze azokkal a részben táncszerű, részben akrobatai mutatványokkal, — ahogyan a tangót a színházban és a bretlin táncolják. Az egy hamis, bájtalan dolog. Ellenben a tangó bájos és olyan leheletszerű költészet van benne, amelyet csak a futuristák tudnak.

Csakhogy itt tartunk. Csakhogy a tangó lelkes apostolai kibökkentették a nagy igazságot. Hát igaz, amit a futuristák a pikturában és az írásban elkövetnek, azt látjuk a táncban is, a tangó diadalmas bevonulásában. Valami határozatlan, majd fonséges, majd groteszk zenei ütemekre való mozgás, melynek célzata hol jámbor, hol malacszerű. Egyik figurára azt mondja az ember, hogy ezt a szentföldre igyekvő lovagok is szende várkisasszonyal ellejthették volna; — ellenben következik merész fordulat, a jobb lábnak feldobálása, s emellé a táncos érzéki nekibuzdulása, mire illedelemből kénytelenek vagyunk a szemünket behunyni — pedig lehet, hogy a tánc végső kifejlődése megennyhíti az előbbi paráznaságot.

Nem hiszem, hogy a tangó divatos tánc lesz. Vagy helyesebben mondva, hogy hamar el nem felejtik az emberek. Kár lesz sietni a megtanulásával, mert mire arra érik az idő, a tangó el lesz felejtve és meg lesz utálva, úgy, ahogy megérdemli.

UJDONSÁGOK.

— **Ujév.** A polgári év első napja az ujév. Az ó-év utolsó órájának utolsó percében megszólal a templom nagy harangja, hogy jelezze az időpontot, mikor az ó-év az ő édes és keserű tapasztalataival a feledékenység oceanjába zuhan, az ujév pedig élénkbe áll sűrű fátyolos ábrázatával, melybe senki sem tekinthet. Az idő e fordulata akarunk ellenére is idősebbé tesz egy évvel s egyúttal komolyabbá. Igen, komolyabbá, mert amint tapasztaltuk e 2—3 év alatt is, — az élet nem tréfa. Nagyon komoly biz' az s aki mégis tréfálkozik vele, azt ledobja, mint a szilaj csikó az elbizakodott utast. Hogy mit rejt az ujév mélyében, nem tudjuk; de jobb is, hogy nem tudjuk s hogy a remény éltes, biztat. Adjon Isten mindnyájunknak boldog új évet; s ha az egyik-másikunkra veszélyt és megpróbáltatást rejtegetne, adjon Isten erőt azoknak, hogy azzal megbirkózhassanak.

— **Előléptetés.** Bilinszky János petrozsényi máv. állomásfőnököt főellenőrré léptették elő. Midőn ez örvendetes hírt regisztráljuk, sok szerencsét és minden más jókat kívánnunk a főellenőr urnak és kedves családjának.

— **A kath. nőegylet.** dec. 31-én pont esti 9 órakor kezdődő Szilveszter-estélyére fölhívjuk az uri közönség figyelmét.

— **A kath. legényegylet** ó-év estéjén, a Kekel-féle vendéglőben jótékonycélu színelőadást rendez, melyet a t. közönség pártolásába ajánljuk.

— **Kaszinó felavatás.** Szépen sikerült ünnepélyt rendezett a aninószai olvasókör folyó évi dec. hó 25-én azon alkalomból, hogy az új Kaszinó épület elkészült s átadatott a forgalomnak. Az ünnepélyt a S.-K.-B.-T. zenekara nyitotta meg, majd Dubovszky Elemr a S.-T.-K.-B.-T. főmérnöke, mint az aninószai olvasókör elnöke tartotta szép ünnepi beszédét, melyben rövid visszapillantást vetett az olvasókör 6 éves múltjára, kimutatva annak fokozatos fejlődését, haladását a mai napig, midőn szép, fényes s a kor igényeinek mindenben megfelelő új helyiségeiket elfoglalhatták. Kifejti szülő, hogy ezt a kenyéradó S.-T.-K.R.-T.-nak, illetve Zsilvölgyi képviselőjének, Winklehner János bányaigazgatónak köszönhetik. Ennek tudatában a bányaigazgató iránt a kör hálás köszönetét és háláját juttatja kifejezésre és kéri a bányaigazgatót, hogy a kör iránti jóindulatát a jövőben sem vonja meg tőlük. A kör hálájának kifejezésül diszelnökké választotta a bányagazgatót, megfestette arcképét, mely a háttérben van felállítva s melyről e közben hullott alá a lepel. Ezen aktust kedves zeneszám követte, mely után még Bránszky Jolán sikerült melodramája, majd Gadó Olga kedves monológja és több zeneszám következett. A zenekart Pán János karmester vezette közismert szakértelmével a szépszámu közönség igaz gyönyörűségére. A jól sikerült műsort tánc követte, mely reggel 6 órakor még javában tartott. A cigányzenét Berki Kamilló és zenekara szolgáltatta. Összegezve az ünnepély eredményét: egy igen sikerült kedélyes mulatságról adhatunk számot, mely, mint értesülünk, kielégítő anyagi eredménnyel járt.

— **Pásztorjáték.** A petrozsényi áll. népisk. növendékei f. évi dec. 28-án a társulati vendéglő helyiségben (Hosszn.-u. 6. sz.) jótékonycélu színelőadást (pásztorjátékot) rendeznek. Helyárak: I. hely 1 kor., II. hely 80 fill., III. hely 60 fill. Gyermekek 20 fill. Jegyek előre válthatók Muntyán Tivadar könyv- és papirkereskedésében. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté délután 4 órakor. E kedves előadásra, mely sok édes és ártatlan örömet szerez, fölhívjuk a t. közönség figyelmét.

— **Tűz.** Mult vasárnap esti 9 óra körül ismét tűz ütött ki Kocander J. szabóüzletében, melyet azonban a gyorsan előtermett tűzoltóság elfojtott. Az üzlet berendezés elégett, de a nagy épület többi része sértetlen maradt. A többi lakókat tehát az ijedségen kívül más kár nem érte.

— **Ötletes pénzkérés.** A gyermekek mindig szerettek néhány krajcárra szert tenni — hol egyenes, hol görbe uton, hogy azon cukorkát s miegymást vegyenek. A görbe uton való pénzszerzésnek érdekes módját eszelte ki közelebről néhány ifju suhanc, kerleceket szedegettek ki a kerítésekből s darabját egy krajcárért adogatták el, amíg rá nem jöttek a gyermekek turpisságára. Az ötletes pénzszerzőket a rendőrség vette kezelésébe.

— **Nimród.** Változatos tartalommal jelent meg a Nimród vadász- és versenysportlap karácsonyi száma. Vezetőcikkében a zsuki falkavadászatokról ír és címkéjén e falkavadásztársaság falkanagyjának fényképét közli, melyet — vadászat közben — Barcsayné, Bánffy Katinka grófnő készített. Közleményeket irtak: Dr. Balogh Arthur egyetemi tanár a „Téli vadászatokról“, ifj. Vállas Lajos a Madarokról. Szabó Kálmán szerkesztő pedig egy medvevadásatról számol be. A szöveg között, érdekes vadászatokon készült felvétel reprodukciója van, melyek közül a szatmármegyei agarászatokon és a párnó-terebesi falkavadászon készült képeket emeljük ki. Ezenkívül vadászat, versenyhírek, levelezések és különféle rovata élénkíti e kitűnő vadászlapot, melyből mutatványszámot szívesen küld a kiadóhivatal IV., Egyetem-utca 4. Franklin-Társulat.

HIRDETÉSEK.

Kiadó lakás.

Petrozsényben a Vasut-utcában egy 5 szoba, konyha, kamra és pincéből álló lakás, valamint nagy udvar, kert és több mellék épületükkel együtt kiadó. A lakás átalakítható 2 család részére is. Bővebbet

STANCA AVRAM
gör. kel. elkészénél.

Fontos értesítés,

ha tisztán kezelt, jóminőségű borokat, égetett és édesített pálinkákat jamaikai és belföldi rumokat akar vásárolni, akkor forduljon a Petrozsényi M. K. Kőszénbánya Alkalmazottak Fogyasztási Szövetkezet fiók fűszerüzletébe és Wekerletelepi vendéglőjébe.

Egy jó házból való fiu tanulóknak felvétetik GRAUSAM KÁROLY fűszerkereskedésében, Petrozsény. 1-3.

„HATTYU“ gőzmosó, vegytisztító és kelmefestő.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Fazekas Dénesné gőzmosodáját átvettem és azt

Hattyu gőzmosó, vegytisztító és kelmefestő-intézet

einevezés alatt tovább vezetem. Postai megbízásoknak 5 napon belül eleget teszek, levelezőlapon való meghívásra a ruháért házhoz küldök és azokat elkészítés után haza is szállítom. — A n. é közönség szíves pártfogását kérve, maradok kiváló tisztelettel

MÉSZÁROS SÁNDOR, PETROZSÉNY, FAZEKASNÉ-FÉLE HÁZ.

GÓLYA JÁNOS VIZVEZETÉK, CSATORNA ÉS KÖZPONTI VIZMELEGÍTŐ VÁLLALATA.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy elvállalok csatorna, vízvezeték, fürdő és mindennemű egészségügyi berendezések szerelését és készítését a legjutányosabb árak mellett. — Különösen figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek a kuthoz való pneumatikus vitzartányaimat, melyek a legnagyobb hidegben sem fagnak be és a bennük előállott nagy nyomás által tűz esetén is sikerrel alkalmazhatók. Értekezni lehet Petrozsényben Muntyán Tivadar könyvnyomdájában. A nagyérdemű közönség pártfogását kéri tisztelettel

Gólya János csatorna és vízvezetéki vállalkozó.

THIERRY A. gyógyszerész BALZSAMA

Allein echter Balsam
aus der Schutzengel Apotheke des
A. Thierry in Pragrad
bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Utolérhetetlen hatású tüdő- és mellbetegségeknek, enyhíti a katarrhust, megszünteti a fájdalmat okozó köhögést, Torokgyulladást, rekedtséget és gégebetegséget megszüntet, valamint lázt, különösen jó hatású gyomorgöres és kölika ellen. Gyógyhatású aranyér és altesti bántalmaknál, tisztítja a veséket, étvágygerjesztő és elősegíti az emésztést. Kitűnően bevált fogfájásnál, lyukas fogak, szájbiznál, valamint az összes száj vagy gyomortól eredő bűzt. Giliszták ellen biztos hatású. Meggyógyít minden sebet, sebhelyet, orbáncot, láztól eredő hólyagot, kelést szemölcsöt, égési sebeket, megfagyott testrészeket, vart és kiütéseket. Fülbántalmak ellen kitűnő hatású. Minden háznál, különösen influenza, kolera és más járványoknál kéznél legyen.

Irjunk: Thierry A. Órangyal-gyógytárának Pragrada Rohitsch mellett.

12 kis vagy 6 dupla vagy 1 nagy specialíveg 5-60 kor.
Nagyobb megrendeléseknél jelentékeny árengedmény!

THIERRY A. gyógyszerész egyedül valódi CENTIFOLIA KENŐCSE

Megakadályoz s megszüntet vérmérgezést, fájdalmas operációkat leggyakrabban feleslegessé tesz. Használatos gyermekágyas nőknél fájó emiók, tejmegindítás, rekedés, emlő megkeményedés ellen. Orbánc, feltört lábak sebek, dagadt végtagok, csontszu, fekélyek, ütés, szúrás, lővés, vágás vagy zuzódás által okozott sebeknél kitűnő gyógyhatású szer. Idegen testek eltávolítására mint: üveg, szálka, por, serét, tüske stb. kinővések, kar-

bnkulus, képződmények, valamint rák ellen. Féreg, rothadás és körömgöyülés, hólyag, égési sebnél, hosszú betegségeknek előforduló fölfekvésnél, vérkeléseknél fűlfolyásnál, valamint kipállás ellen gyermekeknek s. b. kitűnő hatású.
— 2 tégely ára 3.60, korona a pénz előzetes beküldése vagy utánvét mellett kapható.
— Budapesten kapható; Török József gyógyszerárában, valamint az ország legtöbb gyógyszerárában. — Nagyban Thalmayer és Seitz, Kochmeister ntódi és Radonovics Testvérek drogeriákban Budapesten kapható. — Ahol nincs lerakat rendeljük közvetlenül!

THIERRY A. Órangyal-gyógyszertár PREGRADA (Rohitsch-Sauerbrunn mellett)

HIRDETÉSEKET JUTÁNYOS ÁRON
FELVESZ A „ZSILVÖLGYE“ KIADÓ-
HIVATALA PETROZSÉNY, Telefon 16.